

Az ellenség már a kapuink el?tt áll

2023 október 28. Flag

Szöveg méret

90
Mentés

- 0

Értékelés kiválasztása Még nincs értékelve

Mérték

Izrael Állam a százötvenezres állandó hadserege mellé képes volt sz?k egy hét alatt kétszer ennyi tartalékos katonát hadba hívni.

Jó kétezer-ötszáz esztend?vel ezel?tt a legenda szerint Leónidasz spártai király háromszáz harcosával bátran szállt szembe a perzsák sokszoros túlerejével a thermopülai szorosban. H?sies küzdelmük történetét a mai napig ?rzi az emlékezet. Az Izraelt ért tragikus támadás során is számos h?sies tettet vittek véghez egyszer? kibuclakók, civilek és persze katonák is. Miközben hatalmas veszteségeket szenvedtek el a Hamász terrorszervezet gyilkos akciója során.

A váratlan támadás okozta sokkhatásból felocsúdva mozgásba lendült a hadsereg és az állam egésze is. Aminek eredményeit látva néhány következtetést már levonhatunk a magunk okulására itt, Európában is. Az els? talán, hogy a végletesen megosztott izraeli politikai elit egy pillanat alatt képes volt félretenni az egymással szembeni ellenérzéseit. Noha hónapok óta tartó tüntetések, kemény politikai csaták kísérték a Netanjahu-kabinet munkáját, a támadás hírére az ellenzék képes volt ennek megálljt parancsolni.

A kabinet, bevonva az ellenzék politikusait, nemzeti egységkormánnyá alakult. Ennek üzenete egyértelm?: Izrael állam az ellenségeivel szemben képes egységet teremteni, ezzel er?t és elszántságot felmutatni. Ez természetesen nemcsak a Hamász vezet?inek szóló üzenet volt, hanem az országot körülvev? iszlám államoknak is, közülük kiemelten Iránnak.

A második és talán legfontosabb tanulság az Izraeli Védelmi Er?k (IDF) gyors reagálása volt. Elrendelték háromszázezer tartalékos mozgósítását, aminek a végén közel ötvenezerrel többen jelentkeztek katonai szolgálatra. És itt álljunk meg egy pillanatra.

Izrael polgárainak elsöpr? többsége – éljen a világ bármely távoli zugában is – magára nézve kötelez?nek tekinti a haza védelmét. Itt nem kellett az államnak az utcákon er?szakkal összefogdosni a katonakorú férfiakat, mint Ukrajnában látjuk.

Izraelben kötelez? sorkatonai szolgálat van, férfiaknak és n?knek egyaránt. Nyolc évvel ezel?tt csökkentették ennek id?tartamát a férfiak esetében sz?k három évre, míg a n?k két évet szolgálnak a seregben. Most ennek a rendszernek köszönhet?en volt képes néhány nap alatt behívni ekkora tömeget a hadsereg. Ennek egy mellékszála, de fontos, hogy az állam saját légitársasággal rendelkezik. A tartalékosok nagy részéért dönt?en katonai szállítógépek indultak el. De a polgári légitársaság, az El Al világot behálózó járatain sokszor a padlón is ülve hozta haza az önkénteseket, a nemzetközi légi közlekedés szabályaira fittyet hányva. Ezt egy nemzetközi üzemeltet? sohasem engedte volna meg. De az El Al tudta a kötelességét, és nyilván a tulajdonos állam is egyértelm? utasítást adott. Mert adhatott, és ez nagyon fontos.

Ennek a hatalmas tömegnek a gyors behívása mellett az is beszédes, hogy a hadsereg mekkora tartalékokkal rendelkezik vészhelyzet esetére. Ennyi katonát néhány nap alatt fogadni tudtak, a frissen felálló tartalékos egységek tagjai tudták, hová kell menniük. Nem volt fejetlenség, z?rzavar, káosz. Mindezt úgy, hogy közben a hadsereg még véres harcot folytatott a betolakodó terroristák ellen. Hatalmas logisztikai eredmény ez. Ehhez még tegyük hozzá, hogy

háromszázötvenezer embert az els? naptól fel tudtak szerelni fegyverrel, megfelel? ruházattal, véd?felszereléssel. Ezt követ?en pedig azonnal megkezd?dött a tartalékosok szintfelmérése, tesztelése. Csak az el?írt normák teljesítése, a berozsdásodott képességek felelevenítése után engedték a katonákat szolgálati helyükre. Mert a behívottak élete is fontos. A gondos állam úgy kéri polgárai áldozatvállalását, hogy az adott helyzetben minden t?le telhet?t megtesz annak érdekében, hogy minél többen túléljék a háborút.

Izrael esetében egy alig tízmilliós országról beszélünk. Amely a százötvenezres állandó hadserege mellé képes volt sz?k egy hét alatt kétszer ennyi tartalékos katonát hadba hívni. Mindezt önkéntesen, er?szak nélkül. Talán ez a legfontosabb tanulság. A balliberális mantra a világbékér?l, a multikulturalizmusról, a nemzetállamok felolvadásáról a szemünk láttára omlik össze. Mert a hazaszeretet, a haza iránti kötelességtudat egyértelm? morális parancsának engedelmeskedve indultak haza – New Yorktól Ausztrálián át egészen Thaiföldig – a zsidó tartalékosok. Akár a repül?gép padlóján ülve, behívó nélkül is.

Úgy t?nik, az izraeli oktatási rendszert?l kezdve az államigazgatáson át egészen a hadseregen belüli kohézióig a rendszer jól m?ködik. Izrael polgárai dönt? részének fejében rend van. Szeretik a hazájukat, fontosnak érzik annak védelmét, még akkor is, ha évek óta nem is léptek a földjére.

Azt hiszem, ebben fontos szerepe van a jó személyes kapcsolatoknak, a hadseregen belül a bajtársiasság tovább

él? szellemének.

Nehéz id?ket él át Izrael. De mint annyi veszélyes helyzeten, ezen is úrrá lesznek. Nekünk itt, Európában tanulni kell t?lük, okulni a kezdeti hibáikból. Vajon melyik ország lenne képes az unión belül arra, hogy egy hét alatt hadba hívjon és felszereljen háromszázötvenezer katonát? (Nem kényszersorozott, kiképzésnek csúfolt néhány napi felkészítés után, egy-két napos túlélési eséllyel a frontra küldött ágyútöltelékekr?l beszélek.) Emellett fegyvert, l?szert, felszerelést biztosítson nekik. Nem is beszélve ágyról, tisztálkodási lehet?ségr?l, min?ségi orvosi ellátásról.

Tartok t?le, hogy a gazdag, er?snek gondolt nyugati államok is elbuknának ezen a képzeletbeli vizsgán. Pedig véres háború dúl Ukrajnában, katonakorú és hadviselt bevándorlók lepik el földrészünket. Radikális iszlamisták polgárháborús viszonyokat teremtenek a nyugati nagyvárosokban. Mit gondolnak az unió politikusai, vajon ki fogja megvédeni ?ket?

Ha nem tanulunk Izrael példájából, mindannyian nagy bajba kerülünk. Újra el? kell venni bizonyos tabunak tekintett kérdéseket, és közösen meg kell keresni az adekvát válaszokat. Nagyon gyorsan, mert az ellenség már a kapuink el?tt áll.

Horváth József

A szerz? az Alapjogokért Központ biztonságpolitikai tanácsadója

www.magyarnemzet.hu

Ajánló